

DA

DA

DA

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 7.1.2009
KOM(2008)897 endelig

2006/0008 (COD)

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL EUROPA-PARLAMENTET**

i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, andet afsnit

vedrørende

Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af en forordning om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og fastlæggelse af indholdet i forordningens bilag

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL EUROPA-PARLAMENTET**

i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, andet afsnit

vedrørende

Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af en forordning om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og fastlæggelse af indholdet i forordningens bilag

1. SAGSFORLØB

Forslag sendt til Europa-Parlamentet og Rådet: - om forslag (KOM(2006) 7 endelig - dokument 2006/0008 (COD)) - om forslag (KOM(2007) 376 endelig - dokument 2007/0129 (COD))	24. januar 2007 3. juli 2007
Udtalelse afgivet af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg:	26. oktober 2006
Udtalelse afgivet under Europa-Parlamentets førstebehandling:	9. juli 2008
Ændret forslag fremsendt (KOM(2008) 648 endelig – dokument 2006/0008 (COD)):	15. oktober 2008
Politisk aftale vedtaget:	5. november 2008
Fælles holdning vedtaget:	17. december 2008

Den 29. april 2004 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet forordning (EF) nr. 883/2004¹ om koordinering af de sociale sikringsordninger, som skal erstatte forordning (EØF) nr. 1408/71².

Forordning (EF) nr. 883/2004 indeholder bilag med bestemmelser, som vedrører de enkelte medlemsstater. Indholdet af visse af disse bilag var endnu ikke blevet fastsat, da denne forordning blev vedtaget.

¹ EUT L 166 af 30.4.2004. Berigtiget i EUT L 200 af 7.6.2004, s. 1.

² Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149 af 5.7.1971 s. 2). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1992/2006 (EUT L 392 af 30.12.2006. s. 1).

Forordning (EF) nr. 883/2004 fastlægger derfor, at indholdet af dets bilag II (bestemmelser i overenskomster, som er gældende) X (særlige ikke-bidragspligtige kontantydelse) og XI (særlige bestemmelser for anvendelsen af medlemsstaternes lovgivning) bør fastsættes, inden forordningen træder i kraft.

Det var også nødvendigt at tilpasse nogle af bilagene til forordning (EF) nr. 883/2004 for at tage højde for kravene fra de medlemsstater, der er blevet optaget i Den Europæiske Union siden forordningens vedtagelse, og for den seneste udvikling i andre medlemsstater.

Set i dette lys vedtog Kommissionen to forslag til forordninger, henholdsvis den 24. januar 2006 og den 3. juli 2007.

- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og fastlæggelse af indholdet i bilag XI.

- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af bilagene til forordning (EF) nr. 883/2004 om koordineringen af de sociale sikringsordninger.

Disse forslag er baseret på EF-traktatens artikel 42 og 308 og kræver enstemmighed.

Kommissionen forelagde sit ændrede forslag den 15. oktober 2008, hvori den godtog Europa-Parlamentets ændringsforslag om at samle de to oprindelige forslag i én tekst. Proceduren i forbindelse med forslag (dokument 2007/0129/COD) er blevet indstillet som et resultat af indarbejdelsen af dets indhold i proceduren i forbindelse med det første forslag (dokument 2006/0008/COD).

2. FORMÅLET MED KOMMISSIONENS FORSLAG

Forslaget til en forordning om fastsættelse af indholdet i bilag XI indeholder supplerende bestemmelser om særlige aspekter i de enkelte medlemsstaters lovgivning for at sikre, at forordning (EF) nr. 883/2004 anvendes uden problemer i de pågældende medlemsstater. I overensstemmelse med den generelle målsætning om en forenkling indeholder forslaget færre punkter end det tilsvarende bilag VI i den nuværende forordning (EØF) nr. 1408/71.

Bilag II og X til forordning (EF) nr. 883/2004, som endnu ikke var blevet udarbejdet, indeholdt bestemmelser svarende til bestemmelserne i bilag III og IIa til forordning (EØF) nr. 1408/71. De resterende bilag, som blev ændret ved dette forslag, indeholder allerede bestemmelser for flere medlemsstater, men det er nødvendigt at foretage tilføjelser for at tage hensyn til de medlemsstater, der er tiltrådt EU efter den 29. april 2004, som var datoen for vedtagelse af forordning (EF) nr. 883/2004. Nogle af disse bilag indeholder også bestemmelser, som svarer til bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71. Bilag I, del 1 (forskud på underholdsbidrag) og bilag III og IV (særregler om sygehjælp) er dog nye.

3. BEMÆRKNINGER TIL DEN FÆLLES HOLDNING

3.1. Generelle bemærkninger

Den fælles holdning, som Rådet vedtog den 17. december 2008, tager stort set højde for Europa-Parlamentets holdning ved at godtage 69 ud af 77 ændringsforslag.

I sit ændrede forslag accepterede Kommissionen alle Europa-Parlamentets ændringsforslag. Imidlertid accepterede Rådet ikke ændringsforslag 6, 11, 12, 20, 23, 24 i relation til bilag III og 78 rev.

3.2. Bemærkninger til den fælles holdning i forbindelse med ændringsforslag 20 og deraf afledte ændringsforslag 6, 11, 12, 24 i relation til bilag III

Bilag III til forordning (EF) nr. 883/2004 indeholder en liste over de medlemsstater, som anvender "Begrænsning af ret til naturalydelse for en grænsearbejders familiemedlemmer" i den kompetente medlemsstat. Dette bilag udgør trods det negativt ladede ord "begrænsninger" fremskridt for mange af de berørte personer, hvis man sammenligner med den nuværende situation under forordning (EF) nr. 1408/71. I henhold til gældende bestemmelser er et familiemedlem til en grænsearbejder, som pr. definition ikke er bosiddende i den kompetente medlemsstat (dvs. beskæftigelsesmedlemsstaten, hvis lovgivning gælder for adgang til sygesikring), ikke berettiget til lægebehandling i den kompetente medlemsstat.

Efter meget vanskelige forhandlinger om dette punkt i 2003 og under hensyntagen til behovet for enstemmighed blev der fundet en løsning, således at man kunne tage højde for den fleksibilitet, som mange medlemsstater udviste, til på den ene side at sikre en ny rettighed og på den anden side at imødekomme de vanskeligheder, som gør sig gældende i andre medlemsstater, der ikke var i stand til dette.

Efter denne fremgangsmåde fastlægger artikel 18, stk. 2, og artikel 24, stk. 2, i forordning (EF) nr. 883/2004, at familiemedlemmerne til en grænsearbejder skal have ret til naturalydelse under deres ophold i den kompetente medlemsstat. Bilag III indeholder dog nogle undtagelser fra dette princip.

Selv om Kommissionen ville have foretrukket et andet resultat, accepteres det som et kompromis, da det udgør et reelt fremskridt for grænsearbejderes familiemedlemmer. Ingen anden fremgangsmåde ville have medført den krævede enstemmighed i Rådet. Kommissionen bemærker også, at denne fremgangsmåde gør det muligt for grænsearbejderes familiemedlemmer med bopæl i 8 medlemsstater at drage fordel af deres nye ret. Europa-Parlamentet fulgte også på samme tidspunkt samme fremgangsmåde, hvilket muliggjorde vedtagelsen af forordning (EF) nr. 883/2004.

Kommissionen støtter Europa-Parlamentets ændringsforslag 20, hvis formål er at udvide den rettighed, der er nævnt i artikel 18 i forordning (EF) nr. 883/2004 til at omfatte alle medlemsstater inden for en periode på fem år (bilag III bør afskaffes efter fem år i alle medlemsstater). Under debatten i Rådet fremhævede nogle medlemsstater, at rent principielt og i betragtning af den manglende erfaring med anvendelsen af forordningen burde det fint afstemte kompromis, der blev indgået under forordning (EF) nr. 883/2004, ikke ændres. De fleste medlemsstater kunne acceptere ændringsforslaget som et kompromis. Desuden udviste seks medlemsstater, der er opført i bilag III, yderligere fleksibilitet, da de var rede til at acceptere, at bilag III afskaffes efter fire år.

Set i dette lys, indeholder Rådets fælles holdning bestemmelser om, at

- artikel 18, stk. 2 og artikel 28, stk. 1, i forordning (EF) nr. 883/2004 ændres således, at det anføres, at bilag III tages op igen fem år efter forordningens ikrafttrædelse, og
- der tilføjes et nyt stk. 10a i artikel 87 i forordning (EF) nr. 883/2004, der fastsætter, at gyldighedsperioden for nogle medlemsstaters angivelser i bilag III begrænses til fire år.

Kommissionen beklager, at det ikke har været muligt at opnå større fremskridt på dette område hos Rådet. Imidlertid anerkender den formandskabets indsats i den forbindelse. Kommissionen mener, at det kompromis, som Rådet nåede frem til, er starten på en dynamisk proces, der gør det muligt for alle medlemsstater at tilpasse sig Europa-Parlamentets holdning. Kommissionen, som er enig med Europa-Parlamentet, agter at fortsætte og bidrage til denne proces. Kommissionen accepterer indtil videre og ud fra en pragmatisk synsvinkel kompromiset som et skridt i den rigtige retning sammenlignet med den nuværende situation i bilag III.

3.3. Bemærkninger til Rådets holdning i forbindelse med ændringsforslag 23

Ændringsforslag 23 vedrører bilag II til forordning (EF) nr. 883/2004 (bestemmelser i overenskomster, som er gældende, og som om nødvendigt er begrænset til de personer, der er omfattet heraf). I punkt 36 i dette bilag under punktet om Portugal-Det Forenede Kongerige har Europa-Parlamentet medtaget en reference til artikel 2, stk. 1, i protokol om medicinsk behandling af 15. november 1978, som allerede er omfattet af bilag III til forordning (EF) nr. 1408/71.

Denne protokol findes ikke i bilag II i Rådets fælles holdning, da de to berørte medlemsstater har meddelt, at de fra den 1. september 2008 har besluttet ikke at anvende artikel 2, stk. 1, i denne protokol. Kommissionen tager aftaleparternes beslutning til efterretning såvel som konsekvenserne for ajourføringen af bilag II til forordning (EF) nr. 883/2004.

3.4. Bemærkninger til Rådets holdning i forbindelse med punkter i bilag IV, ændringsforslag 78 rev

En pensionist, som ikke er bosiddende i den kompetente medlemsstat (dvs. den stat, der udbetaler pension og har ansvaret for sygesikringsudgifter for sine pensionister i bopælsmedlemsstaten), er i øjeblikket kun berettiget til at få sygesikring i bopælsmedlemsstaten.

Men i henhold til forordning (EF) nr. 883/2004 vil en pensionist, når en medlemsstat er opført i bilag IV, have ret til at henvende sig til denne medlemsstat og få adgang til sygehjælp som en ekstra rettighed. Det betyder, at den kompetente medlemsstat ud over at skulle afholde sygehjælpsudgifter, der skal betales til bopælsmedlemsstaten, også skal afholde udgifterne til sygesikring for den samme person på sit eget geografiske område.

Italien var opført som et af punkterne. Kort tid efter vedtagelsen af forordning (EF) nr. 883/2004 revurderede de italienske myndigheder deres holdning og besluttede, at de indtil videre ikke kunne bevillige yderligere rettigheder til pensionister. Under hensyntagen til denne nye udvikling foreslog Kommissionen at slette Italien fra bilag IV. I sit ændringsforslag 78 rev ønsker Europa-Parlamentet at beholde Italien i bilag IV til forordning (EF) nr. 883/2004.

I betragtning af bilag IV's særlige art bekræfter Kommissionen sit forslag om at slette Italien. Kommissionen er af den opfattelse, at hvis de medlemsstater, der på et givet tidspunkt vælger at yde ekstra rettigheder, men senere har behov for at revurdere deres holdning (da de har ansvaret for at tilrettelægge og finansiere deres sociale sikringsordninger), ikke har nogen fleksibilitet, kan bilag med positivt indhold forsvinde fremover.

3.5. Yderligere ændringer, som Rådet har foretaget i Kommissionens forslag

Rådets fælles holdning indeholder også følgende ændringer:

- Artikel 15 i forordning (EF) nr. 883/2004:

Termen "hjelpeansat" er blevet erstattet af termen "kontraktansat" i den fælles holdning i overensstemmelse med personalevedtægten.

Kommissionen udtrykker tilfredshed med denne ajourføring af forordningen.

- Planlagt behandling i forbindelse med arbejdsulykker eller erhvervssygdomme; artikel 36, stk. 1, i forordning (EF) nr. 883/2004 og stk. 2:

Rådets fælles holdning fastlægger, at bestemmelser om sygesikring (artikel 17, 18, stk. 1, 19, stk. 1, og 20, stk. 1) også finder anvendelse på ydelser i forbindelse med arbejdsulykker og erhvervsulykker.

Artikel 36, stk. 2, indgik i Kommissionens forslag til en gennemførelsesforordning i forbindelse med forordning (EF) nr. 883/2004 (artikel 33). Den vedrører de særlige vilkår for tilladelse til planlagt behandling i forbindelse med arbejdsulykker eller erhvervssygdomme. Denne bestemmelse, som er til fordel for de berørte personer, blev ikke medtaget i forordning (EF) nr. 883/2004. Rådet erklærede sig enig i at indarbejde denne bestemmelse i grundforordningen frem for i gennemførelsesforordningen.

Kommissionen udtrykker tilfredshed med begge bestemmelser, da de er til fordel for de berørte personer.

- Artikel 87, stk. 8, i forordning (EF) nr. 883/2004:

De ændringer, som blev indført ved Rådets fælles holdning i artikel 87, stk. 8, har til formål at præcisere, hvordan denne overgangsforanstaltning kan anvendes på alle aktører. Den fastlægger en maksimal periode på 10 år, i løbet af hvilken en person kan være underlagt lovgivningen i en medlemsstat ud over den stat, der er fastlagt i henhold til afsnit II i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71.

Kommissionen kan acceptere denne ændring, da idéen bag fastsættelsen af en maksimal tidsperiode i sig selv indebærer en overgangsperiode. Ti år forekommer at være en passende tidsperiode til at give både de berørte parter og institutionerne mulighed for at revurdere situationen i henhold til gældende lovgivning.

4. KONKLUSION

Kommissionen har især været omhyggelig med at sikre, at mobile borgeres individuelle rettigheder blev bevaret, f.eks. i forbindelse med erhvervssygdomme og arbejdsulykker. Kommissionen bemærker også, at Rådets fælles holdning stort set tager højde for Europa-Parlamentets ændringsforslag.

For så vidt angår de mest følsomme områder, mener Kommissionen, at det kompromis, som Rådet nåede frem til, er starten på en dynamisk proces, der gør det muligt for alle medlemsstater at tilpasse sig Europa-Parlamentets holdning. Kommissionen agter at fortsætte og bidrage til denne proces.

Endelig er vedtagelsen af denne forordning, hvorved de tomme bilag til forordning (EF) nr. 883/2004 udfyldes, en forudsætning for, at forordning (EF) nr. 883/2004 kan finde anvendelse fra 2010.

Forordning (EF) nr. 883/2004 forbedrer rettighederne til social sikring for de borgere, der udøver deres ret til fri bevægelighed. Når forordning (EF) nr. 883/2004 er trådt i kraft, vil den få direkte indflydelse på det daglige liv for millioner af EU-borgere.

Under hensyntagen til ovennævnte støtter Kommissionen generelt Rådets fælles holdning.